

Forevisning, saaledes at altsaa dette Samtykke ikke i mindste Maade disculperer, hvad der iøvrigt maatte falde Ministeren til Laft. Dette beider jeg erindret, og det er altsaa en uberettiget Slutning, det ærede Medlem har draget.

Formanden: Folkethingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. N. Hansen: Det ærede Medlem veed altsaa sikkert, at Ministeren er uvidende om, at det ærede Medlem har tilladt Brevets Forevisning? (Vilke: Ja!) — Jeg skal dernæst, da dette er fremdraget af det ærede Medlem, ogsaa oplyse, at jeg ikke i nogen Retning har nævnt Molzen, fordi jeg ikke kender ham. Da jeg første Gang saae Artiklen „d'Hr. Helken & Molzen“, antog jeg ligesvem, at det var et af disse Yndlingsudtryk, som „Fædrelandet“ bruger, at man for Bøllhedens Skyld havde grebet Navnet Molzen for at kunne rime paa Helken. (Munterhed.) Ja, de Herrer kunne lee deraf, men jeg forsikrer paa Ære, at jeg troede, at „Fædrelandet“ efter sin almindelige Tilbøjelighed til at stjælte vilde danne et kunstigt Navn for at rime paa Helken; saa ubekjendt var jeg med, at der er en Mand i Verden, som hedder Molzen. — Naar man har talt om, at denne Mand har skrevet i „Morgenposten“, maa jeg berigtige dette derhen, at Artiklen ikke har staaet i „Morgenposten“, men i et Tillæg til samme, og enhver Bladredacteur veed, at naar et Tillæg udgaaer uden noget andet Indhold end en vis bestemt Artikel under en Mands Navn, er det ikke aldeles det Samme, som naar den staaer i selve Bladet.

Formanden: Folkethingsmanden for Rjøbenhavns 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

C. B. Nimestad: Dersom jeg ikke forud havde vidst, at den ærede sidste Talers Eoener nærmest gaar i Retning af det Procuratoragtige, havde jeg erfaret det idag, thi han har i Sandhed talt som den meest velbestalter Pro-

curator for en Sag, og langtfra som den Mand, der upartist alene søger Oplysninger og Motiver til sin Dom. Han har i den Grad indhyllet sit Foredrag i Tirader, at han ikke har undseet sig for at sige, at han bebrejdede sine Modstandere, at de havde talt, som de maatte tale for, at Sagen kunde blive fremstillet saaledes, som de saae den; men har da det ærede Medlem ikke selv talt saaledes, som han maatte tale for, at Sagen kunde blive fremstillet saaledes, som han seer den? Han kan være overbevist om, at han har gjort det, men det har maastee været ham selv ubevidst, at han kunde gjøre det saa godt. — Naar det ærede Medlem iøvrigt meente, at jeg havde undret mig over, at der var Tanke i det, han sagde, og jeg havde rettet dette som en Slags Bebrejdelse imod ham, da var det et lille Krigspuds af det ærede Medlem. Noget Saadant har jeg slet ikke sagt; men jeg har sagt, at da den ærede Minister to Gange gav et lille Sidehug efter sine Colleger, uden at gjøre, hvad der laa nær, nemlig at fuldføre dette lille Hug og klare, hvad han egentlig meente, saae man piblikkelig den ærede Rigsdagsmand komme frem og forlange Forklaring om, hvad var det og hvorledes var det. Jeg kan godt begribe, at der ikke i saa Henseende var nogen forudgaaende Aftale mellem den ærede Minister og det ærede Medlem, og derfor sagde jeg ogsaa udtrykkelig, at det var et Tilfælde, men et saadant, der saae ud som en Tanke.

Formanden: Naar det ærede Medlem i Begyndelsen af sin Udtalelse, yttrede om et andet Medlem, at hans Eoener gik i Retning af det Procuratoragtige, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at jeg, ifølge hvad det ærede Medlem dernæst udtalte, ikke troer, det var heldigt at bruge et saadant Udtryk.

J. N. Hansen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

J. N. Hansen: Jeg skal kun udtale, at jeg overfor det ærede Medlem for Rjøben-